

उपनागरिका स्त्री “माधुर्यं व्यञ्जकैर्ह्युपनागरिकैर्व्यते” इत्युक्तलक्षणे इत्यनुपासवृत्तिभेदे । यथा “अपसारय वनसारं कुरु हारं दूरएव किं कमलैः । अलमालि ! लङ्घालैरिति वदति दिवानिशं बाढा” ।

उपनासुक त्रि० उप+नस-बा० डकञ् । १ सस्रमनशीले २ फला-
तुगुण्याय प्रस्तुते “यदिष्टिभिर्यजेतोपनासुक एनं यज्ञः स्वात्
वभाप्रोत्युपनासुक एनम्” यत० ब्रा० १२, २, ६, ६, ७ ।

उपनाय पु० उपनायवति उप+नी-णिच् करणस्य कर्तृत्व-
विवक्षायां कर्त्तरि अच् । उपनयसंस्तारे हेम०
तस्य आचार्यसमोपनयनसम्पादनकरणत्वात्तथात्वम् ।

उपनायक पु० उपगतोनायकम् अत्था० स० । १ नायकसदृशे
उपगतौ “नायकस्य गुणोत्कर्षकणका उपनायकाः” संगी-
तोक्ते २ नायकसहायभेदे उप+नी-ण्वुत् । ३ उपस्थापके
त्रि० चानलक्षणां रूपसन्निकर्षे पु० । उपनयशब्दे उदा० ।

उपनायन न० उप+नी-स्त्रार्थे-णिच्-ल्युट् करणे कर्त्तृत्व-
विवक्षायां कर्त्तरि नन्दा० ल्युट् वा । उपनयसंस्तारे ।
उपनयनशब्दे बहुप्रयोगो दृश्यः । “ब्राह्मणस्योपनायनम्”
मनुः । उपनायनं प्रयोजनमस्य ठक् । औपनायनिक
उपनयनप्रयोजने विधाने त्रि० । “एष प्रोक्तो द्विजातीना-
मौपनायनिकोविधिः” मनुः औपनायनिक इत्यत्र कूळ-
अनुश्रुतिकादिकादित्यकल्पनसमाकरणमेव उपनायनशब्देनैव
तद्रूपसिद्धेस्तथाकल्पनानौचित्यात् ।

उपनाह पु० उप+नह-घञ् । १ वीणायास्तन्त्रीबन्धनस्थाने,
२ व्रणाद्युपशमार्थं लेपनद्रव्ये च । “आदौ विष्ठापनं कुर्यात्
हितोयमवशेषम् । ततोयुपनाहञ्च चतुर्थी पाठनक्रि-
याम्” “शोफयोः पनाहन्तु कुर्यादामविदग्धयोः” “ति-
खोपनाहं कुर्याच्च सर्वदा वातरोगिणाम्” “शाल्वमुप-
नाहार्थं बलातैवमनुवासनार्थं” इति च सुश्रुतः ।

उपनाहन न० उप+नह-स्त्रार्थे णिच्-भावे ल्युट् । प्रले-
पादिबन्धने “प्रशमयेत् स्नेहसोदोपनाहनैः” । “वैश्वारैः
सहशरैः स्निग्धैः स्वादुपनाहनम्” सुश्रुतः ।

उपनिक्षेप पु० उप+नि-क्षिप्-कर्मणि घञ् । १ रूपसंख्या-
प्रदर्शनेन रक्षणार्थं परस्य हस्ते निहिते द्रव्ये “आधिसीमो-
पनिक्षेपजडबालधनैर्विना । तथोपनिधिराजस्त्रीश्रोत्रि-
याणां धनैरपि” या० सू० । “उपनिक्षेपो नाम रूपसंख्या-
प्रदर्शनेन रक्षणार्थं निहितमिति” मिता० भावे घञ् ।
२ तथाऽप्ये ।

उपनिधात त्रि० उप+नि+धा-लृच् । उपनिधित्वेनान्य-

समीपे १ स्वद्रव्यस्थापके २ स्थापकभावे च । “पाणिभ्या-
मुपनिधाता स्त्रुतं देवाः” यत० ब्रा० १, १, २, १७ । उप+
नि+धा-लृच् । उपनिधायकोऽप्यत्र ।

उपनिधान न० उप+नि+धा-भावे ल्युट् । उपनिधित्वेन
१ स्थापने “उपनिधानमुपनिधिः” मिता० । २ समीपे स्थापने
“लदभिहितोभावा” इत्याद्युक्तेः उपनिधीयमाने २ द्रव्ये च ।

उपनिधि क० उप+नि+धा-भावे त्रि० । रूपसंख्ये अप्रदर्श्य-
परस्थान्तिके रक्षणार्थं १ स्वधनस्थापने लदभिहितोभावाद्द्रव्य-
वत् प्रकाशत इत्याद्युक्तेः तथा निधीयमाने २ द्रव्ये च । उप-
निधिरूपतत्त्वकस्यव्यविशेषौ मिता० दर्शितौ यथा
“वासनस्यमनास्त्राय हस्तेऽन्यस्य यदर्प्यते । द्रव्यनदीप-
निधिकं प्रतिदेयं तथैव तत्” सा० सू० । “निक्षेप-
द्रव्यस्याधारभूतन्द्रव्यान्तरं वासनद्वारण्णादि तत्स्थं यद्द्रव्यं
रूपसंख्यादिविशेषमनास्त्रायाकथयित्वा सुदृढतम-
न्यस्य हस्ते ग्राह्यं विभ्रमादर्यते तद्द्रव्यमौपनिधिकं
मुच्यते यथाह नारदः । “असंस्थातमविज्ञातं समुद्रं यन्नि-
धीयते । तज्जानोयादुपनिधिं निक्षेपकृषितं विदुरिति”
प्रतिदेयन्तथैव तत् यस्मिन् स्थापितत्वेनैव पूर्वमुद्रादि
चिह्नितमर्पितन्तत्त्वैव स्थापकाय प्रतिदेयं प्रत्यर्पणीयम् । प्रति-
देवमित्युपस्थापवादमाह” मिता० । “न दाप्योऽपहृतन्तनु राज
दैविकतस्करैः” या० सू० । “तमुपनिधिं राजा दैवेनोदकादिना
तस्करैर्वोपहतं नष्टं न दाप्योऽसौ राजा तदुपनिहितमग्नि-
न एव तद्द्रव्यम् नष्टं यदि जिह्मकारितं न भवति यथाह
नारदः । “ष्टहीतः सह योऽर्थेन नष्टोनष्टः स दायिनः ।
दैवराजकृते तद्वत् चेत्तज्जिह्मकारितमिति” मिता० । अस्थाप-
वादमाह । “भेषचेन्मार्गितेऽदत्ते दाप्योदण्डञ्च तत्त्वमम्”
या० सू० । “स्वामिना मार्गिते याचिते यदि न ददाति तदा
तदुत्तरकाष्ठं यद्यपि राजादिभिर्भेषोनाशः सङ्कातस्तथापि
तद्द्रव्यं मूल्यकल्पनया धनिने यङ्गीता दाप्यो राज्ञे च त-
त्त्वमन्दण्डम् । भोक्तारस्मृति दण्डमाह” मिता० । “आजीवनं
स्नेच्छया दण्डोदाप्यस्तं वापि सोदयम्” या० । “यः स्नेच्छया
स्वामिनमनुज्ञाय उपनिहितन्द्रव्यमाजोवत्युपभुङ्क्ते व्यवह-
रति वा प्रयोमादिना लाभार्थमसावुपभोगानुसारेण द-
ण्डमुत्तञ्जोपनिधिं सोदयमुपभोगे सट्टिकं व्यवहारे स
लाभमग्निने दाप्यः । दक्षिप्रमाणञ्च कातग्रयनेनोक्तम् ।
“निक्षेपं दृष्टिशेषञ्च क्रयं विक्रयमेव च । याच्यमानो न
चेद्द्रवाहर्जते पञ्चकं शतमिति” । एतच्च भक्षिते द्रव्यम् ।
उपेक्षाऽज्ञाननष्टे तेनैव विशेषो दर्शितः “भक्षितं सोदयं